

end den stedfundne Kronestigning berettiger til og ogsaa det virkelige Prisleil paa Verdensmarkedet.

Det ærede Medlem mente, at vel havde jeg talt om fri Konkurrence, men Landbruget var jo slet ikke under fri Konkurrence, det var bundet paa mange forskellige Maader. Ja, min Opfattelse i saa Henseende kan jo ikke falde sammen med det ærede Medlems. Jeg kan ikke se, at den Omstændighed, at jeg af fri Villie har forpligtet mig til i en vis Aarrække at tage mine Foderstoffer som Medlem af en Andelsindkøbsforening, har noget at gøre med at svigte den frie Konkurrence. Man skulde dog tro, man har Lov til frit at forpligte sig til at købe under den ene eller den anden Form, ogsaa at købe i Fællesskab, ligesom man har Lov til frit at lade sine Raaprodukter behandle i Fællesskab og, om det skal være, at sælge i Fællesskab.

Angaaende Mælkeprisen maa jeg sige, at jeg troede, Arbejdernes Mejeri eller Lyngsies Mejeri, som jeg har set det kaldt — jeg ved ikke, hvilken af Delene der er rigtig —, altsaa „Enigheden“, bestræbte sig for at levere billig Mælk, men hvis det er saaledes, at der ogsaa for denne Mælk tages en Pris, der fordyrer den Pris, som Landmændene faar, med 97 pCt., saa kan jeg egentlig ikke deri se nogen Bestræbelse fra Arbejdernes Side for at skaffe Befolkningen billig Mælk. Og i hvert Fald maa jeg hævde, det er uberettiget af det ærede Medlem at bebrejde *Landbruget*, at der maa gives en saa høj Pris for Mælken herinde; det er Landbruget selvsagt ganske uden Skyld i.

Jeg ved ikke, om det ærede Medlem har forstaaet eller ikke forstaaet, at det er de 70—80 pCt. af Landbrugets Produktion, som føres frem paa Verdensmarkedet og sælges der, der bestemmer Prisen; den Pris, som fastsættes paa Verdensmarkedet og bringes hjem derfra, maa naturligvis ogsaa være Prisen herhjemme. Jeg fik ikke noget Svar paa det Spørgsmaal, jeg rettede til det ærede Medlem: Om det er hans Mening, at Landbruget skal tvinges til at sælge til Hjemmemarkedet til en Underpris, og hvem han i saa Fald mener der skal levere til dette Marked og til denne Underpris? Hvordan vil han udpege dem, som skal forpligtes til at sælge til Hjemmemarkedet for en lavere Pris end den, der kan bringes hjem fra Udlandets Markeder?

Det interesserede mig meget at høre den højtærede Erhvervsminister i Aftes staa paa denne Talerstol og vifte med et betydeligt Materiale, som han kunde frem-

lægge for det høje Ting, og hvoraf skulde fremgaa det Syn, som han har paa den betydningsfulde Sag, som Kolindsund-Affæren er blevet. Det vilde have sin store Interesse at erfare, om den højtærede Erhvervsminister maatte finde, at den Optræden, som de samvirkende Fagforbund har udvist overfor disse Landmænd, med en Blokade, der nu har været i 2 Aar, er tjenlig for Landets Erhverv. Der er ingen Tvivl om, at det nu er blevet klarlagt, at det er Landarbejderforbundet, som er Anstifter af Affæren, naturligvis ved dertil antagne Mellemmænd. Jeg vil opfordre den højtærede Erhvervsminister til at benytte Lejligheden til at forelægge Rigsdagen det Materiale, han her stod med, saaledes at Offentligheden kan faa Kendskab til, hvorledes Landets Erhvervsminister ser paa den Blokade, som her er iværksat og opretholdt overfor et Antal ganske sagesløse Mænd, der kun i Fred vil drive deres lovlige Erhverv.

J. C. A. Larsen: Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, meddelte mig i sin Replik, at jeg var fra den Egn, hvor man ikke regnedes for at have noget rigtigt Venstresind, nemlig Kulsvieregnet. Det vil jeg dog mene, og det ærede Medlem kan blot efterse Valgresultaterne fra denne Egn, saa vil han dog finde nogle, som har Venstresandpunkt.

Naar jeg før bad om Ordet, var det, fordi den ærede Ordfører kom med nogle Udtalelser, som jeg mente burde berigtiges, da de angik et Forhold, som jeg er kendt med, nemlig Gummindustrien. Det ærede Medlem hævdede, at det var ganske uberettiget af Detailisterne at tage saa mange Procent, som han har anført, og jeg tillod mig at gøre opmærksom paa, at der er forbundet noget Arbejde med denne Handel. Saa siger det ærede Medlem i Dag, at jeg skulde ikke prøve paa at nedsætte mig som Cyklereparatør her i København, for hvis jeg vilde bruge 2 Timer til at sætte et Dæk paa, vilde jeg snart være færdig med min Forretning. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at jeg tror — jeg ved det naturligvis ikke, men jeg tror —, at jeg har noget mere Kendskab til det Forhold end det ærede Medlem, og jeg har heller aldrig paastaet, at det i alle Tilfælde skulde tage et Par Timer, men et saadant Arbejde kan tage langt mere Tid, end nogen tænker.

Maa jeg endelig sige til det ærede Medlem, at den høje Avance, som det ærede